

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 października 2020 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku W. M. z dnia 30-07-2020 r. oraz po otrzymaniu, w dniu 06-10-2020 r., odpowiedzi z Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, przyznał mu emeryturę od 04-07-2020 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego, z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty, będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi- 4320,16 zł

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi- 157017,59 zł

- średnie dalsze trwanie życia wynosi- 217,60 m-cy

- wyliczona kwota emerytury wynosi- 741,44 zł

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej: $(4320,16 + (...),59) / 217,60 = 741,44$ zł.

Emerytury nie podwyższa się, gdyż zgodnie z art. 87 pkt 5a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do podwyższenia nie przysługuje w razie zbiegu prawa do emerytury z ZUS - z emeryturą wojskową lub policyjną.

Wypłatę emerytury zawieszono, ponieważ wnioskodawca pobiera świadczenie z Zakładu Emerytalno - Rentowego MSWiA.

Emerytura skarżącego, z tytułu służby, nie została wyliczona, według zasad określonych w art. 15a, art. 15d lub art. 18e ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...)Skarbowej i Służby więziennej oraz ich rodzin.

Zgodnie z art. 95 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odwołujący ma prawo do pobierania jednej emerytury - wyższej lub wybranej.

(decyzja – k. 25-27 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji wniósł W. M. wnosząc o jej uchylenie w części, w której organ rentowy orzekł o zawieszeniu jego emerytury w związku z otrzymywaniem emerytury z ZER MSWiA, nie podając podstawy prawnej.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa polegającą na błędnej wykładni przepisów prawa ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz.U. Z 2018r. Poz.1270 ze zmianami], w szczególności art.95 ust.2 tej ustawy,

2. obrazę przepisów postępowania poprzez niewskazanie podstawy prawnej, na której Organ oparł decyzję o zawieszeniu przyznanej mu emerytury,

3. niesłuszne pozbawienie prawa do pobierania emerytury, którą wypracował odprowadzając składki ze stosunku pracy do ZUS.

W uzasadnieniu swego stanowiska, wskazał, że organ rentowy w treści zaskarżonej decyzji nie wskazał jakiegokolwiek uzasadnienia (faktycznego i prawnego) odnośnie do zawieszenia świadczenia. Wnioskodawca wskazał, że w istocie zasadą jest wypłata jednego ze świadczeń (i zawieszenia innego) w razie zbiegu prawa do kilku świadczeń, tu: emerytury mundurowej i cywilnej, wyjątkiem zaś, wypłata obu świadczeń. W ocenie skarżącego wyjątek ten zachodzi w sytuacji gdy emerytura „mundurowa” została przyznana (obliczona) wg zasad, o których mowa w art. 15a lub 15d lub art. 18e ustawy zaopatrzeniowej. Wskazany wyjątek ma miejsce w niniejszej sprawie gdy emeryturę mundurową przyznano zgodnie z zaskarżoną decyzją w oparciu o art. 18e ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy. O wyjątku od zasady pobierania jednego świadczenia, nie decyduje data przyjęcia służby, ale brak możliwości doliczenia lub podwyższenia emerytury policyjnej przy uwzględnieniu „cywilnego” stażu pracy. Wnioskodawca wskazał, że jego emerytura mundurowa została obliczona, zgodnie z zasadami określonymi w art.18e ustawy mundurowej i 30 latach służby. Lata cywilnej pracy przed służbą nie miały żadnego znaczenia w wysokości naliczonego świadczenia.

(odwołanie – k. 3-4 verte)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniesiono, że w dniu 30.07.2020 r. W. M. złożył wniosek o ustalenie emerytury na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

We wniosku wskazał, że pobiera świadczenie z Zakładu Emerytalno - Rentowego MSWiA.

Zaskarżoną decyzją z dnia 08.10.2020r. przyznano emeryturę na podstawie art. 24 i zawieszono jej wypłatę.

Pismem z dnia 30.09.2020r. Zakład Emerytalno - Rentowy MSWiA poinformował, iż W. M. ma ustalone prawo do policyjnej emerytury od dnia. 01.09.2008 r. - na podstawie art. 5, 12, 13 ust. 4, 15, 16, 18 ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu. Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r., Nr 8, poz. 67 z późn. zm.).

Do ustalenia prawa i wysokości policyjnej emerytury zostały zaliczone niżej wymienione okresy:

1. służba w Państwowej Straży Pożarnej i okresy z nią równorzędne od 27.12.1976 r. do 31.01.1992 r., od 01.02.1992 r. do 31.07.2008 r.;
2. zasadnicza służba wojskowa od 18.02.1976 r. do 18.11.1976 r.;
3. okresy zatrudnienia przed służbą od 10.09.1973 r. do 22.10.1975 r., od 08.01.1976 r. do 12.02.1976 r.

W związku z powyższym nie przysługuje prawo do zbiegu świadczeń. W ocenie organu rentowego wyłączona jest możliwość jednoczesnego pobierania emerytury cywilnej i mundurowej w przypadku funkcjonariusza przyjętego do służby przed 2.01.1999 r. niezależnie od tego czy okresy cywilne mają wpływ na wysokość emerytury mundurowej czy też nie. W takim wypadku obowiązuje zasada wyboru jednego (wyższego) świadczenia. Wnioskodawca jako funkcjonariusz przyjęty do służby przed 2.01.1999r. ma bowiem co do zasady możliwość uwzględnienia w wysokości emerytury okresów cywilnych w odróżnieniu od funkcjonariuszy przyjętych do służby po 01.01.1999 r, którzy takiej możliwości nie mają.

(odpowiedź na odwołanie – k. 7-8 verte)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

W. M. urodził się w dniu (...).

(okoliczność bezsporna)

W dniu 30 lipca 2020 roku wnioskodawca złożył do ZUS wniosek o emeryturę.

(wniosek – k. 1-3 verte plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Skarżący w w/w wniosku wskazał, że ma przyznane świadczenie z Zakładu Emerytalno – Rentowego MSWiA.

(wniosek – k. 2 verte plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Zgodnie z pismem Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 września 2020 roku wnioskodawca ma ustalone prawo do policyjnej emerytury od dnia 01.09.2008 r. na podstawie art. 5, 12, 13 ust. 4, 15, 16, 18 ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r., Nr 8, poz. 67 z późn. zm.).

Do ustalenia prawa i wysokości policyjnej emerytury, zostały zaliczone niżej wymienione okresy:

1. służba w Państwowej Straży Pożarnej i okresy z nią równorzędne:

od 27.12.1976 r. do 31.01.1992 r.,

od 01.02.1992 r. do 31.07.2008 r.

2. zasadnicza służba wojskowa:

od 18.02.1976 r. do 18.11.1976 r.

3. okresy zatrudnienia przed służbą:

od 10.09.1973 r. do 22.10 1975 r.;

od 8.01.1976 r. do 12.02.1976 r.

(pismo – k. 24 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W dniu 8 października 2020 roku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

(decyzja – k. 25-27 plik I załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Powyższych ustaleń, Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów, w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz aktach rentowych wnioskodawcy załączonych do sprawy, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Należy zauważyć, że powyższy stan faktyczny był między stronami – w zakresie koniecznym dla rozstrzygnięcia sprawy – w całości bezsporny, natomiast strony wywodziły z niego odmienne skutki prawne, ta zaś kwestia należy do oceny prawnej zebranego w sprawie materiału dowodowego, czego Sąd dokona poniżej w ramach rozważań prawnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

Na wstępie należy podnieść, że w niniejszym postępowaniu Sąd rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ k.p.c., zgodnie z którym Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, między innymi w sytuacji, gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy.

W rozpoznawanej sprawie, strony nie wnosiły o rozpoznanie sprawy na rozprawie, a złożone dotychczas pisma procesowe i brak wniosków dowodowych, po pouczeniu o możliwości ich zgłaszania dawały podstawę do przyjęcia, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W przypadku, gdy głosy stron miałyby się ograniczyć tylko do powtórzenia argumentacji zawartej w pismach procesowych, to wyznaczanie rozprawy tylko w tym celu nie wydaje się uzasadnione./tak wyrok SA w Gdańsku z dnia 26.06.2018, III AUa 1815/17/. Sprawa nie miała charakteru wielowątkowego, wymagającego wyjaśnienia twierdzeń stron oraz odniesienia się do złożonych wniosków dowodowych. Sprawa w świetle stanowisk stron i zebranych dokumentów nie budziła żadnych wątpliwości./por. wyrok SA w Warszawie z dnia 26.04.2018, VI ACa 1694/17/

Przedmiotem niniejszego postępowania jest prawo wnioskodawcy do wypłaty, zawieszony emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w sytuacji zbiegu tego świadczenia z emeryturą z Zakładu Emerytalno – Rentowego MSWiA. Odwołujący stoi na stanowisku, iż powinien on otrzymywać, zarówno, emeryturę Zakładu Emerytalno – Rentowego MSWiA, jak i emeryturę z ZUS.

Zatem spór, w niniejszej sprawie, sprowadza się, w istocie, do interpretacji przepisów i ustalenia czy wnioskodawca jest uprawniony do pobierania jednocześnie obu tych świadczeń.

Zbieg prawa do świadczeń oznacza sytuację, w której jedna osoba spełnia warunki do otrzymania , więcej niż jednego świadczenia.

W myśl **art. 95 ust. 1 ustawy** z dnia 12 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2020.0.53 t.j.) w razie zbiegu, u jednej osoby, prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie, wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego. Przepis ust. 1 stosuje się, również, z uwzględnieniem art. 96, w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty określonych w ustawie z prawem do świadczeń przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym osób, o których mowa w art. 2 ust. 2, z wyjątkiem przypadku, gdy emerytura wojskowa lub policyjna, została obliczona według zasad, określonych w art. 15a albo art. 18e ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin lub w art. 15a lub art. 15d lub art. 18e ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, (...) Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...)Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (ust.2).

Zgodnie z powyższym, obowiązującą zasadą jest, zatem, wypłacanie jednego świadczenia.

W **myśl art. 2 ust. 2 w/w ustawy**, świadczenia na warunkach i w wysokości określonych w ustawie przysługują, również, żołnierzom zawodowym oraz funkcjonariuszom Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, (...) Marszałkowskiej, Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celnej, (...)Skarbowej i Służby Więziennej, jeżeli nie spełniają oni warunków do nabycia prawa lub utracili prawo do świadczeń określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób, oraz członkom rodzin pozostałym po tych osobach.

W myśl art. 7 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu

Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...) Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U.2020.o.723 t.j), w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przewidzianych w ustawie z prawem do emerytury lub renty albo do uposażenia w stanie spoczynku lub uposażenia rodzinnego przewidzianych w odrębnych przepisach wypłaca się świadczenie wyższe lub wybrane przez osobę uprawnioną, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej. Wybór świadczenia przewidzianego w odrębnych przepisach nie pozbawia osoby uprawnionej innych świadczeń i uprawnień przysługujących emerytom i rencistom policyjnym

Należy, również, zauważyć, iż , dominujący w orzecznictwie, jest pogląd w myśl którego w polskim systemie zabezpieczenia społecznego zasadą jest wypłata jednego świadczenia (wyższego lub wybranego przez ubezpieczonego), jeżeli ma miejsce zbieg prawa do różnych świadczeń z systemu zabezpieczenia społecznego (por. wyrok SN z dnia 18 kwietnia 2018 r., II UK 62/17).

Sąd Najwyższy, w wyroku z dnia 4 kwietnia 2012 r., I UK 390/11, uznał, że „zasada wypłacania tylko jednego świadczenia z ubezpieczenia społecznego (art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) , stanowi wyraz, obowiązującej w prawie ubezpieczeń społecznych zasady solidarności ryzyka i nie jest sprzeczna z konstytucyjną zasadą równości (art. 32 Konstytucji RP)”.

Mając na względzie treść w/w przepisów, należy wskazać, że, przy zbiegu prawa do emerytury lub renty, określonych w ustawie o emeryturach i rentach z FUS z prawem do świadczeń emerytalno-rentowych, przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób, zastosowanie znajdzie reguła wyrażona w art. 95 ust. 1. W art. 95 ust. 2 wyróżniono przypadek wyjątkowy, zachodzący w sytuacji obliczenia emerytury wojskowej lub policyjnej na zasadach określonych w – odpowiednio art. 15a albo 18e ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych lub w art. 15a lub art. 18e ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy.

Zastosowanie wykładni gramatycznej prowadzi do wniosku, że, w powyższej sytuacji, **regulacja art. 95 ust. 2 , w związku z ust. 1 zostaje wyłączona.**

Innymi słowy, tylko, w razie zbiegu świadczenia z FUS oraz emerytury, obliczonej „według zasad” , wskazanych w art. 95 ust. 2 (czyli w odniesieniu do emerytury funkcjonariusza z art. 15a, tj. przyjętego do służby po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r., a w odniesieniu do emerytury funkcjonariusza z art. 18a, tj. przyjętego do służby po raz pierwszy po dniu 31 grudnia 2012 r.) – przysługuje uprawnienie do łącznego przyznania świadczeń.

Nie budzi żadnych wątpliwości, że w niespornych okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy wspomniany wyjątek nie dotyczy odwołującego.

Zatem, poza wyjątkiem, przewidzianym w treści ust. 2 art. 95 ustawy, kwestie zbiegu prawa do emerytury, na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS z prawem do świadczeń emerytalnych funkcjonariuszy, przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób, rozstrzyga się, zgodnie z powszechnymi regułami ustawy o emeryturach i rentach z FUS i tzw. zasadą jednego świadczenia, wyrażoną w cytowanym już przepisie art. 95 ust. 1.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy